

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre ... 12 kor.
 Fél évre ... 6 kor.
 Negyed évre ... 3 kor.
 *
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulajdo-
 nosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 20 fill.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlert sora 50 fillér.
 *
 A hirdetések BITTERMANN
 NÁNDOR ÉS FIA könyv- és
 könyvnyomtatás fogadtatnak
 el.
 Kéziratot nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 20 fillér.

Előfizetési felhívás

„BÁCSKA”

XXIV. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

**Helyben házhoz hordva vagy vidékre
postán küldve:**

Egész évre	12 kor.
Fél évre	6 kor.
Negyed évre	3 kor.

Neptanítók számára:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.

Előfizetési pénzek **Bittermann Nándor**
és fia könyv- és könyvnyomtatás fogadtatnak el.

A „Bácska” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Városunk fejlődéséről.

Ha alaposabban megismerjük városunk térképét, meglep az a szabályszerűség, a melylyel városunk alapítva lett.

A mostani belváros már az alapításkor egy elkülönített egészet képezett, a melylyel a külvárosok majdnem mindenütt sugár irányban haladó utcákkal voltak kapcsolatban.

A városház a város területének majdnem geometriai középpontjában, vagy helyesebben: sulypontjában fekszik.

Az utcák főbb vonásokban egyenesek és szélesek, a belvárost övedző körutak, az Erzsébet-körút egy részét kivéve, oly szélesek, hogy hasonlónál csak kevés város dicsekedhetik.

A város fejlődése, az építkezés tekintetében a legtermészetesebb, a város szívéből, a városházától indult ki s így terjedt első sorban a belvárosra s azután mind nagyobb és nagyobb körben a külvárosokra.

Ennek tulajdonítható, hogy utcai kövezetünk is szerves összefüggő egészet képez. Jelenleg már az egész belváros ki van kövezve, valamint a főközlekedési utak is minden irányban, még pedig

a félbenmaradt Radicevits utcát kivéve, tudtommal minden más utca kövezete a többi utca kövezetével összefügg, kövezetünk tehát szerves hálózatot képez.

Tagadhatatlan, hogy a mely téren haladt a város, ott a haladás szerves és egészséges volt és semmi téren sem tapasztalható az a kapkodás, a mely annyi vidéki várost jellemez.

De fájdalom, be kell ismernünk azt is, hogy maga a haladás nem abban a sorrendben történt, a mint azt egy város egészséges fejlődése megköveteli.

Nemcsak a szakértők, de minden a közügyek iránt érdeklődő laikus előtt is általánosan ismert tény az, hogy ha egy város egészséges alapokon akar fejlődni, akkor első és elengedhetlen követelmény a város általános szabályozási és lejt-mézési tervének elkészítése, még mielőtt a nagyobb szabású épületek egész sorozata emelkedett és az utcák kikövezése megkezdett volna.

Sajnos, e tekintetben nálunk semmi sem történt s ennek tulajdonítható, hogy dacára utcáinak általános szép egyenességének, a részletekben, az egyes ház- és utcatorokban bosszantó és kijavíthatatlan hibák, ide-oda szögölések és görbületek vannak, mindez természetesen a szabályozási terv hiányának következménye.

Ennek tulajdonítható az is, hogy a közlekedés a szépség és utcaszabályozás követelményeinek megfelelő kisajátítások soha sem történtek, hanem azon telkekre, a melyeknek kisajátítás alá kellett volna kerülniök, építési engedély adatván, az ott emelt nagyobb szabású épületek a gyökeres utcaszabályozásnak talán örökre útját vágják.

Belvárosunk és a külvárosok főbb utcái is újabb épületekkel csaknem teljesen kiépítve vannak s ha találkoznak is még egyes telkek, a melyeken a közelebbi jövőben építkezések várhatóak, az itt emelendő új épületeknek alkalmazkodniok kell a már fenálló házsorokhoz. Ezekre a részekre tehát a szabályozás szüksége és lehetősége, véleményem szerint, most már fenn nem forog.

Ha már ezeken az utcákon nem lehet segíteni, legalább a még ki nem épített számos utcaszabályozási tervének elkészítésével, ezeknek

tervszerű, rendszeres kiépítését kellene lehetővé tenni.

Ha nagy hiba volt, hogy a város az építkezések irányvonalának megállapításáról a város általános szabályozási tervének elkészítése által annak idején nem gondoskodott, még ennél is sokkal nagyobb s következményeiben súlyosabb hibának kell tartani azt, hogy a város lejt-mézésé alapján az utcák végleges lejtésin magasságai idejekorán meg nem állapítottak.

Mert ha ez csak 30 év előtt is megtörtént volna, akkor nem épültek volna ki egész utcák akkép, hogy nem volt található egy szőlővén két ház sem, a melynek járdái, kapubejárói egy magassági vonalban állottak volna s nem fordultak volna elő az aszfalt-járdák készítése alkalmával azok az óriási nehézségek, a melyeket lépten-nyomon láttunk s a melyek csak a félmegoldást tették lehetővé.

Nézzük csak, hogy is állunk a járdáinkkal most?

Nem hinném, hogy legyen a városnak csak egyetlen utcája is, a melyben a járda az utca egész hosszában egy sítot képezne, vagy az utca egész hosszában járda magassági vonala mindkét oldalon egymással párhuzamos lenne, vagy éppen ugyanazon lejtésinben fekdüdnék.

Mi következik ebből?

Az, hogy ha egyszer eljönne az a szerencsés állapot, hogy a város vagy annak egy része rendszeresen csatornáztatnék s ezen alkalommal a város legalább főbb utcáit rendes keresztelvényű burkolattal óhajtaná ellátni, ez a jelenlegi járdák mellett nem lenne lehetséges, hanem vagy a járdákat kellene gyökeresen és a célnak megfelelő lejtésinben újból elkészíteni, a mi ugy a városnak, mint a háztulajdonosoknak tetemes költséget okozna, vagy meg kellene elégedni azzal a kevésbé alkalmas keresztelvénynyel, a melyet a már létező járdák megengednek. Ez utóbbi esetben a város egyetlen utcájában sem lehetne teljesen szabályos utcaburkolatot létesíteni.

Mi sem természetesebb, hogy e tekintetben is tenni kell, még pedig minél előbb, hogy a

A „BÁCSKA” tárcája.

Symphonia.

Te öreg, te redős, ráncos ábrázat,
Tudod-e, hogy minden szemet kápráztat,
Hogyha meglátja a tavaszt melletted,
A mint alvasra kényszeríti léted?!

Tél és kikelet, mily közel egymáshoz,
Az egyik zord, a másik, az virányt hoz.
Az egyik fehér, fekete vagy saros,
A másik, az mindig gyönyörű viragos...

Az egyik az fagyos, tele bánattal,
Szürke égbolttal, hóval fedett úttal,
S ha néha beragyogja is egy sugar,
Felénk bizony az is, csakis panaszt tár.

Pompás, illatos, virágos a másik,
Fák lombja zöldül és madárdal hallik,
A kökörsin előbuvik, élvi akar,
Ibolyával együtt, kinyílik hamar.

Lásd öreg! hiába dacoltál vele,
A lég már illattal, dallal van tele,
Ritgyező erdőben csicsereg a madár,
Bájt von maga után a rideg homály!

Mályva.

A TŰ BAJNOKAI.

A tű kis szerszám. Annál nagyobb feladat a vele való foglalkozás, főleg az ily magam forma embereknek, a ki a szabó mesterséget nem tanulta.

Mindegy! A tárcáirónak mint a modern néptanítónak ezerféle mesterséget kell tudnia, ha nem tanulta is. Azért hát csak ide veled kicsi szerszám, aranyozott fülű tű!

Hadd tegyek veled egy-két kontár öltést. Olyan vagy te, mint a pártvezérek. Ahol egyszer keresztül búvysz, magad után húzod a hosszú cérnát, azaz, hogy a hosszú és boszu pártot is. Aztán nemcsak ölteni, de szurni is lehet veled.

Példa az egyszeri szabólegény, ki az elefántnak a műhely ablakán benyújtott ormányát megszurta. Osz! mi történt? Az okos állat nem szölt egy kukkot sem, de néma boszut esküvék. Elment a patakhoz, tele szívá magát vízzel, azután visszajöven az ablakhoz, végig főscentendezé a cérnarágót, hogy úgy nézett ki, mintha egy jó nagy zápor megmosta volna.

Biz ez nagyon saunta hasonlat!
Tehát kiegészitem.
Egy uri ember a napokban nők társaságában az angolokat védte s a burokat garázdálkodó, erőszakos csoportoknak nevezte.

Valamennyi hajtű, kötőtű, gombostű és varrógéptű volt a háznál, az mind szuronyszegezve támadt rá. Csak ugy menekülhetett meg, hogy a tükör háta mögé bujt. A tükör fényes lapja visszaverte a véle összetűzött eilenség sugárszerű lényét. Pardont kapott. Ah, e haragvó pardon, e mézbe oltott öröm, úde hamv az életboldogság piros bogtyóján. Csak jól mondta egy nagy költő, hogy az élet fonalába nők fonják a földi éden rózsaít. Ok azon delejtük, melyek a nyomoruság sötét éjében is bizton megmutatják a remény égi csillagát.

Igaz, hogy egyebet is tesznek, ha éppen a sors ugy kívánja, pl. himet varrnak, vagyis kitátovirozzák a férfiak indusbőrét, mint Antonius neje a nagy cicero nyelvét. Helyesen eszelekszik, főleg ha férjök olyan, hogy csupán himezhámoz, sem jó, sem rossz, a mellett a tűt dupláva is szereti: tűt alakban.

Legtiszteltetre méltóbbak azonban akkor, ha jötevé angyalokká lesznek. Ime egy példa a sok közül. A főváros valamelyik grand hoteljában táncestély volt. Egy szegény öreg koldus a hideg elől menekülvén, a szalon lépcsőzetének szögletébe húzódék aludni. Midőn reggelfel a tánczó fényes uri vendégek zaja fölébreszté, megijedvén, elakart láb alól távozni, de a hidegtől dermedt tagjai megtagadták a szolgálatot. Térdre rogyott. Nem igen

ügyeltek rá, sőt a ki megpillantá, savanyu fidoncal fordula el tőle. Csak egy hölgy találkozék. kinek az estély gyönyörmámora nem kápráztatta el szemét annyira, hogy észre ne vegye az idegen nyomort. Mint tavasi napsugár a felhők közül, kibontakozik a kiserő urak és hölgyek tömegéből, odalép a koldushoz, s mert máskép nem tud rajta hirtelen segíteni, kivon fűrtejből egy disztút, melynek kalászalaku feje gyémántból van, s szelid mosolylyal nyújtja azt a szegénynek. . . . Az e fölött bámoló kísérethez pedig így szól: „Hát nem méltó-e, hogy ha mi arattunk, ez a szegény legalább kalászt szedjen?”

Egy pillanat múlva eltűnt.
Derék nő volt, angyal volt.
Hála Istennek! A férfi osztályban is találkozunk lelkek, kiket már a tű is nagygyá tesz. Említem-e azt a galambjő, galambosz férfit, ki hazánk egyetlen Főhjárja olyan emléket himzett jótékonyágának magnástűjével, melynek híre, fénye messze ragyog.

Midőn megdicsőült királynénk, mint menyasszony 1854-ben Bécsbe jött, nagy volt az ünneplés, sok a néző, drágák az ablakok. Egy bécsi polgár Guckel ur szabómester, a „Grabenban” létező házának egy egy ablakát 80 forintért, az erkélyt pedig 200 forintért adta ki. És hová, mire fordítá a nagy összeget? Szerencsétlen céhbeltársainak segélyezésére; sőt még ezt is megtoldá 80 frttal, azon ablak árával, melyet maga részére tartott vala föl.

És még ennél is nagyobbat tett azon szegény barát szabó, ki varrótűjével a menyországot, az országok országát kereste ki magának.

Halálos ágyán így szölt társaihoz: „Nézzetek ezt a tűt! Ugy reményem, hogy ez a menyország kulcsa lett nekem, mert minden öltést az Isten nagyob dicsőségére tettem vele. Oh, tegyétek azt mellém a koporsóba.”

Hol találunk ehez hasonló példákat a tű bajnokai közt?

Tüvé tehetünk érte egy országot.

F. B.

Mai számunkhoz melléklet van csatolva.

kárvalott emberrel szólva, mentsük, a mit még menteni lehet.

Nyilvánvaló tehát már az eddig elmondott okból is, hogy a város a legutóbbi évtizedek alatt úgy az építkezés, mint a kövezés, legutóbb pedig a járdák kiépítése tekintetében szépen haladt ugyan, de a haladásban nem tartotta meg a természetes sorrendet, nem készítette el az alapvető munkálatokat, épített anélkül, hogy alapozott volna.

Nem új, nem is közismeretlen dolgok ezek, különösen ismertek pedig az aszfalt-járdák készítése óta azon háztulajdonosok előtt, a kik alig egy-két év előtt emelt épületeiknél, a járdamagasság emelése vagy süllyesztése folytán, kapuikat, kapubejárataikat, sőt több esetben udvaraik burkolatát is átalakítani voltak kénytelenek.

Mindezt pedig azért tartottam időszerűnek most elmondani, mert nemrég a város törvényhatósági közgyűléséről szóló tudósításban, legutóbb pedig a „Zombor és Vidéke” hasábjain megjelent cikkben olvastam, hogy a Zrinyi-utca csatornázása elodázhatlan szükségét képezi.

Hallomásom szerint már évek hosszú sora óta kísért ez az ügy, de a törvényhatóság nagyon helyesen és következetesen kitér a kérdéses utca csatornázása elől.

Igaz, hogy a Zrinyi-utcai viszonyok nem egészen kifogástalanok, mert ezen szűk utcán, annak teknős keresztiszelvényű folyik le nemcsak a kérdéses utcában összegyűlemlő, hanem a Szt-János- és basa-utca egy részéből és a nagy kiterjedésű szent háromság-térről jövő csapadékvíz is. Ez a csapadékvíz hirtelen záporosok alkalmával oly hamarosan szalad össze a Zrinyi-utca, hogy az utca vége felé levő csatornanyíláson a kellő gyorsasággal el nem távozik, hanem az utcát egész a járdamagasságig elárasztja, miközben — állítólag — néhány udvarba is betödulhat.

Mindez természetesen nem kifogástalan állapot, az utca keresztiszelvénye a közlekedésre sem a legkedvezőbb, de sem az utcának ezen keresztiszelvénye, sem a vízlevezetés bajai — véleményem szerint — nem szolgálhatnak elegendő okul arra, hogy az utca a jelen körülmények között csatornázassék. A jelen állapot már évek hosszú sora óta fenáll s valami súlyosabb bajok — tudomásom szerint — sohasem fordultak elő, nem jár tehát veszélyrel a mostani állapotnak további fentartása sem.

Ellenben igenis határozottan káros lenne akár ezen, akár bármely más utca csatornázásába belekezdeni, mert ez az első lépés lenne a rendszeres csatornázási terv nélküli részleges csatornázáshoz.

Már pedig, ha a város szabályozási tervének és lejtmezésének kellő időben való el nem készítése, mulasztás, akkor a csatornázás, rendszeres csatornázási terv nélkül, valóságos bűn.

Ha a város ily csatornázási törekvéseket nem támogat, azzal kötelességét teljesíti s ezért hátramaradással vagy nem törődéssel jogosan vádolni nem lehet, mert noha paradoxonnak látszik, de tény az, hogy e tekintetben sokkal helyesebben cselekszünk, ha semmit sem teszünk és pedig addig, a míg a város anyagi ereje

elegendő nem lesz arra, hogy teljes munkát végzhessen.

Ha ugyanis egy város nélküli azokat az anyagi eszközöket, a melyekkel lehetővé tehetné a város viszonyainak megfelelő rendszerű, tökéletes csatornázás keresztülvitelét, akkor leghelyesebben cselekszik, ha tisztán csak csapadékvizet sebbent csatornában vezeti a vízfelfogóhoz, szigorú nyitott csatornában vezeti a vízfelfogóhoz, szigorú ellenőrzésével annak, hogy ezen levezető csatornába tisztátalan és bűzt gerjesztő más folyadék vagy tárgy akár a szomszédos házakból, akár az utcáról ne kerülhessen.

Eltekintve ugyanis attól, hogy a boltozott vízlevezető csatornába a házi szemét, piszok, hulladék, mocskosvíz stb. könnyen bejuthat, vagy a már létező csatornák, vagy a beömlő nyílásokon könnyen és ellenőrzés nélkül odavezethető, már magával a csapadékkal bejutott szemét és hulladék is elegendő arra, hogy a fenéken, a megfelelő öblítés hiányában, lerakódva, levegő és napvilág nélkül, bomlásnak induljon, az így fejlődött kellemetlen és egészségtelen bűz azután ott, a hol utat talál, leginkább a beömlő nyílásoknál, tömörülve tödul ki s veszélyezteteti az arra járó-kelők és a környékbeli lakók egészségét.

(Vége köv.)

Tisztviselőinkről.

Zombor, 1901. április 1-én.

Sokat beszéltek és sokat irtak már arról, hogy milyen nehéz a köztisztviselő helyzete. A munka önsúlykelt nehezedik a vállaira s ott kell görnyednie reggeltől estig az íróasztalnál. A poros aktákon lelket ölő módon röjja egymás mellé a betűket, a sorokat. S a holnap nem hoz számára szebb és jobb világot, csak új munkát, talán nehezebbet, hogy még jobban, még fokozottabb mértékben kipróbálja erejét és munkakedvét. Lassan-lassan gép lesz a tisztviselőből. Hosszu 15, 20, 30, esetleg 40 esztendeig zakatol csendes egyformasággal, megemészte rendkívüli nagy feldolgozást igénylő nyers anyagot.

Csak súlyosbítja a tisztviselő helyzetét a mostoha anyagi helyzet. A dotáció nincs arányban a nehéz, lelket ölő munkával. Ez is elismert igazság és az ország kormányzatának főtörekvése a helyzet javítása.

A tisztviselőnek az ő nehéz helyzetében vannak azonban örömteljes napjai, a melyek megacélozzák erejét, a fáradtságot eloszlatja. Ilyen napokat ér el a tisztviselő, ha látja, hogy a felsőbb hatósága kellőleg méltányolja a munkásságát és ezen méltánylást hangos szóval ki is fejezi.

Báró Vojnits István, a mi főispánunk, fényes észbeli és lélekbeli tulajdonságai mellett meg van áldva nemesen érző szívvel is, a mely nem szűnik meg a tisztviselőért dobogni, értük érezni. A főispán már sok, nagyon sok tanujelét adta, hogy milyen atyai szeretettel, milyen őszinte gondoskodással viseltetik a tisztviselői iránt. Méltányolja a nehéz munkájukat, méltányolja ezzel kapcsolatban a helyzetüket is; feltárja a szívét, lelkét és segít rajtuk. Vagy ha nem segíthet, hát

legalább a jól megérdemelt elismerést igyekszik megadni.

A főispán nemes alakja a most esetelt nemes tulajdonságával domborodik ki igazán a maga teljességében. S mert a kormányzati politikájának ezen része a szívéből, az atyailag szerető szívéből fakadt, meg is teremtek az áldásos gyümölcsök. A mai bürokratikus korszellem idejében szinte meseszerű az a viszony, a mely báró Vojnits István főispán és a tisztviselői között van. A főispán, mint főispán szigorú és igazságos. Mindenkétl munkát, pontosságot és szorgalmat kíván. E mellett azonban a szívébe fogadja a tisztviselőt, atyai szeretettel és jóindulattal halmozza el, úgy hogy a tisztviselők nagy seregének tagjai szinte versenyezve dolgoznak, fáradsnak. Tudják azt, hogy jóindulat, atyai szeretet és ezekből fakadó őszinte, meleg elismerés a jutalmuk. Az atyai szeretet és jóindulat a főispán részéről, az őszinte hála és szeretetteljes, ragaszkodó tisztelet a tisztviselők részéről, — ezek azok a láncszemek, a melyek a főispánt és a tisztviselőket egybefűző köteleket alkotják.

A főispán atyai jóindulata, mint sokszor, úgy most is igen szépen nyilvánult meg a legutóbbi megyei közgyűlésen. Három ténny emelünk ki. Bertolino Sándor tb. főjegyző 40 évi szolgálat után nyugdíjazva lett. Ezen alkalomból öfelsége a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki. Tudjuk mindnyájan, hogy a királyi kegy megnyilvánulása a főispán előterjesztésének a következménye. Tehát ez a tény mit bizonyít mást, minthogy báró Vojnits István örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy az érdem elnyerje a méltó elismerést.

Ezen a közgyűlésen olvasták föl a belügyminiszter leiratát, a mely szerint a megyei alszámvévek fizetésének rendezése iránt hozott határozat jóváhagyatott. A főispán vitte keresztül, hogy az alszámvévek fele szép előléptetésben részesül s hogy jövőre is meg lesz a módja a fokozatos előléptetésnek. Tehát ime a főispán, a hogy csak lehet, igyekszik oda hatni, hogy a tisztviselők anyagi helyzetét könnyítse, javítsa.

A harmadik dolog a számonkérőszék eredményének tárgyalása. A főispán a számonkérőszékkel teljesen meg volt elégedve. Sietett a közgyűlés színe előtt hangos szóval a megelégedését kifejezni s így megadni a tisztviselőknek a jól eső elismerést. Különösen kiemelte a közigazgatási számvéveséget, mint a mely szorgalmas munkásságával ritka, még talán eddig sohasem tapasztalt eredményt produkált. A teljes elismerésről a közigazgatási számvéveség tagjai külön-külön értesítve lesznek. Ez a tény a legfényesebb bizonyítéka annak, hogy a főispán, a míg egyrészt szorgalmat és munkát követel, addig másrészt atyai örömmel siet megadni az elismerést.

S a mikor nekünk, mint a közélet szerény, de éber és lelkiismeretes öreinek alkalmunk van ilyen örömdetes tényeket regisztrálni, nem mulasztjuk el, hogy a közvéleménynek főispánunk, báró Vojnits István személye iránt ez alkalomból is megnyilvánuló lelkes elragadtatását egyidejűleg ide ne iktassuk.

S erre a gondolatra megnyalogatja száját, mintha ott érezné még az ízet.

— „De bátya, bús idők voltak azok, én legalább nem szívesen gondolok rá vissza!” — (hisz akkor is becsaptál vén semmirekellő) — „Harsogó minduntalan erre járt s el nem hagyta őt az a világ leglármásabb kuvasza, ámbár kijátszottam egyszer a híres Göres urfít.”

Hegyesorr megvetőleg nézi végig Nyalkát: — „Talán biz feltétl egynehányszor?” — de titokban irigyen veszi észre jól megtermett ifjú társának merész s egyszersmind ravasz tekintetét, melyből ő már tudott olvasni vénségére. Közös megegyezés folytán elindulnak a kitűzött hely felé.

Ezalatt szinte észrevétlenül szállt le az alkony, bágyadt lassúsággal, mint az őszi levél a fárol. A szemhatár széléről megindul az egyre növekvő szürkesség s mintha egy láthatatlan kéz egy óriási csipke függőnyt húzna a föld arcára, lassankint homályba borul minden. A páras levegőn át látni lehet még a nád szelid imbolygását, mintha hívogatólag intene a feléje közeledőknek.

Halk nesz kél onnan, mely nem egyéb, mint a már pihenni szándékozó vadludak bugdácslása. Már készen vannak családi fészkek felépítésével, melyet ellenségtől elrejtve, régi nádszálak és vízi lilomlevelekből készítettek puhára kibélelve. Nem hallik más, mint egy-két sziszegés, csobogás a nád mélyében, vizlucskolás a part felé, hová néhányan kibátorodnak.

A két látszólagos jóbarát halkan, csaknem minden nesz nélkül, egészen közel sompolyog a gyanutlanul tollászó csoport felé.

Nyalka nem mert elsőnek lenni, attól tartott, észrevennék őt s mint idősebbnek, kárörvendve engedték. De nem hiába ravaszabb a vén, mint a fiatal. Élt is Hegyesorr az elsőszéggel s minden nyikkantás nélkül folytatta megkiszemelt áldozatát. Leirhatatlan rémülettel menekültek a többiek befelé, ijedt gágogás adta tudtára a nádas világának egy társuk szomorú végét.

A helyszínén nem maradt vissza egyéb néhány véres tollal.

Hogy Nyalka gyűlölete újból megerősödött Hegyesorr iránt, azt sejtteni engedték a sötétben félelmesen villogó szemek.

Mici.

A kókereszt.

Egy kókereszt áll elbagyottan
Sziklás kopár hegyen;
A távol élő embereknek
Ez a hely idegen.

Betűt zöld moh eltakarja,
Ráült a feledés;
A keskeny ösvény is körülé
Sűrű bozótba vész.

De napsugár, zengő madárdal
Gyakran köszönti őt.
S a bűszke sas bódolva száll le
A kókereszt elé.

S midőn az ember fél, a vén fák
Recsegve inganak;
A nagy viharban törhetetlen
Ő bir megállni csak.

Faludi Oszkár.

R Ó K Á K.

A puha, szippedős vetéstáblák között óvatosan lépeget egy alak. Hosszu, ravasz potját előre nyujtva, szimatol minduntalan fölfelé a levegőbe, miközben ügyel arra is, hogy ruháját össze ne piszkolja s szörnyen beszszankodik.

Végre is töprengve megállapodik, busan szemlélve a távolban pajkoskodó varjakat. Egyszerre ijedten rezzen össze, mert egy másik, szintén igen óvatos cimborja sompolygott észrevétlenül melléje.

Meglepődve s fitymálva nézik egy ideig egymást, míg egyet gondolva, barátságosan közelednek egymáshoz. Ekkor kitor Hegyesorról a régen visszafojtott keserűség s ádáz kedvében nem restel a nálánál sokkal fiatalabb Nyalkának szíve szerint panaszkodni:

„Tudod-e ifju barátom, hogy kutyának való időket élünk? — kezdi — de most tovább nem tűrhetem ezt az állapotot, hiszen szörnyűség elgondolni is — három nap óta falat nem volt a számban s csakhogya a szemem ki nem ugrik az éhségtől!”

Nyalka gyanakodva tekint a beszélőre, mert nem tudja mire vélni ezt a kitüntető szíveséget, a melylyel őt Hegyesorr megtisztelti azáltal, hogy szóba áll vele. A dolognak bizonyára vejeje is van — gondolja — tehát vigyáznom kell, nehogy ismét becsapjon a vén armányos — s mosolyogva siet megvizsgálni az „öreget.”

— „Bátya, ha jól tudom, Harsogónak egyik buza-táblájára legelészni járnak a Gágogók, azt kellene megneznünk. Mit gondolsz?”

— „Nem látod kölyök, — mordul rá az öreg — hogy újból esni kezd a minden tervemet leromboló eső?”

— „Kár” — harsog felettük egy hang, — mire Hegyesorr haragosan tekint az alacsony röpöködő varjura s nem óhajtván titkolni rossz kedvét, odakiált: „Hé nyomorult! mindig esni fog ezután?”

— „Kár, talán bizony kár neked?” — felel a kérdett.

— Adta cigány fajzata, egy csöppet sem respektál, nem veszed észre a komázó hangot? — kérdi Nyalkát, a ki azonban hirtelen eltordul, nehogy amaz észrevegyen valamit. S mialatt a talpára ragadt sárkoloncot rázogattja le, nem képes felelni s csak alig tudja előtörő kacagását visszafojtani.

— „Oh, jaj már az öregnek, — gondolja — rajta van a vénség, minden bántja. Az öreg pedig, kigunyolatasát sejtve, közelebről vizsgálja társát s fitymálólág kérdi:

— „Ugyan mit csinálsz? Nézz inkább dolog után!” — s magában hozzátézi: „Te buta piperkőc!”

Végre is Nyalka legyőzi derűs hangulatát s kérdőleg néz az öregre, ki azonnal közli vele a már kieszt tervét, mely szerint előbb a nádas tájékán tesznek látogatást, ott szokott akadni horogra való Utasításait egy rosszul fékezett sóhajjal fejezi be:

— „Bizony mondom, jobb volt nekünk még a leg-hidegebb téli napokon is, mint mostanában, mikor szűnet nélkül esik. Emlékszel a sok finom fogoly pecsenyére?”

Mellé

Va

Várme
évi első év
napján szor
ház közgyű
zottság tag
számban je
kisérték a
Báró
közélet jele
séget kisér
teremben
éljenekkel
női szék
és a közgy
könyvének
jegyzőt, a
Popovits S

Erre e
jelenet szin

Báró
tudatja a
felsége a
jegyzőt, es
tainak elis
tette ki. M
Sándornak
Mindenkör
lelkiismeret
latba vetés
eleget tenni
egyeteme, v
merését v
vették köü
retes munk
jellemvonás

A nag
Vojnits Ist
feltűzte a
kivánsággal
sokáig visl
A törv
és lelkes é
aktust.

Berto
vakban feje
közpályán

Másod
lésnek az ü
töltése.

Báró
gyűlést, ho
tagot vála
Gyula Jav
zsef, Latin
tagokat, a
Ertl János
nevezte ki

Tiz
bizottság
István főis
mány az ü
egyhangul
elnökhelye

A kö
nácskozás
akaró élje
lelkes öv
rozatát, m
egyhangul

Ezut
jelölése a
nökké: H
szolgabiro
igazgatás
lával me
Vojnits
almási j
Lipót baj
S z a b o
jelöltet.

A t
üresedett
Antal; a
Pál; II. o
főispáni

A t
hivatali
főjegyző
ünnepély

Az
S c u l t e
széki el
a személ
nult biza

A k
teszi tiszt
képzettsé

osok trachoma
zata ellen. —
a segédjegyző
zot határozata
artonos község-
elhordása tar-
Janos feleb-
emető és iskola
Eckert Mihály
gnek az előfo-
ellen. — Ko-
segnek a libák
delete ellen. —

ak felebbezése
yaban Hódsgáh
acker Kálmán
i fizetés kiuta-
atimáry József
antor legelő ju-
n. — Szűszner
közsegnek a
határozata el-
öldvar község-
hott hatá-
bbezése Kóvil-
nkaerő alkal-
Szalay Károly
lebania épület
targyaban epul-
kargyaban ho-
kentes túzóltó-
oltotafolyamra
határozata ellen.
közsegnek a
fizetést meg-

égi határozatok.

nek határozata
enc és társainak
társzégi község
rditása tárgya-
szivatyu-telep-
— Schvarecz
ptelensége foly-
— Apatin köz-
amú háznál ki-
beni fentartása
és Uj-Palanka
egy teli hajó-
zseg képviselő-
bérőnek a ber-
ta város kép-
nyészkanjainak
ása tárgyaban.
nek határozata
zelési díjai tár-
stítlenek ha-
— Csautavér
hasontargyaban.
letenek határo-
zszég képviselő-
— Sándor köz-
sontargyaban. —
tározata hason-
stítlenek hatá-
g határozata új-
gh község hatá-
— Uj-Palanka
lege tárgyaban.
nyugdíjtarulés-
zseg határozata
B-Almás község
a tárgyaban. —
aszati berösszeg
zszeg határozata
yettesítési díjai
delete a penek
ka község hatá-
B-Keresztur köz-
e tárgyaban. —
i nyugdíjtarulés-
g határozata a
ban. — Zenta
e tárgyaban. —
os történi enge-
satorozata Balázs
satorostítlenek
atlan követelés
stítlenek hatá-
a tárgyaban. —
tasi adokezelők
határozata a tel-
onos község ha-
aban. — Apatin
lők díjai tárgya-
zszégi iskola-alap
ban. — O-Beese
artása tárgyaban.
előfogatos bere-
ata a népkönyv-
telhasznalása tar-
és övönő és dajka
g határozata a
ertése tárgyaban.
pkönyvtar gyara-
seg határozata a
aban. — B.Ma-
si díjak és a fo-
aban — Hódsgáh
z építése tárgya-
ykorosma mellett
— Petrovoszellő
a község „Peter-
és az ezen hatá-
t felebbezés. —
k határozata egy
edzése iránt. —
eszése az 1901.
iránt. — Felső-
a behajthatatlan
— Keruyaja kép-
ajostól behajtha-
B-Martonos kép-
atlan községi kö-

vetelések leiratása tárgyában. — Felső-Kovil képviselő-
testületének határozata behajthatatlan községi vadászati
jog bérleti követelések leiratása tárgyában. — Tisza-
kalmánfalva képviselőtestületének határozata behajthatatlan
községi adó és legelődíj leiratása tárgyában. —
Gara képviselőtestületének határozata behajthatatlan kö-
vetelések leiratása tárgyában. — A határozatok jóváha-
gyattak.

O-Palanka község képviselőtestületének határozata
országos és hetivásár engedélyezésének kérelmezése tár-
gyában. — Pótlásra kiadott.

Bács Petrovoszellő község szabályrendelete a köz-
ségi közvagóhid mikénti használata és a használatért
fizetendő díjak tárgyában. — Goszpodince község sza-
bályrendelete a napidíjak tárgyában. — Gardinovec köz-
ség határozata a körorvos látogatási díjai tárgyában. —
Feloldattak.

Dr. Mikosevits Kanut főszolgabíró előterjesztése
a főszolgabírák hivatalos helyiségeinek lakbérére címén
kiszolgáltatott átalánynak és utiálatánynak felemelése
iránt. — Néhai Illits Vazul volt járási végrehajtó özve-
gyének kérvénye kegydíj iránt. — Nem teljesíthető.

B-Martonos képviselőtestületének határozata be-
hajthatatlan községi földhasznosítási követelés leírása tár-
gyában. — B-Martonos képviselőtestületének határozata
behajthatatlan községi követelések leiratása tárgyában.
— B-Martonos képviselőtestületének határozata behaj-
thatatlan követelések leírása tárgyában. — Feloldattak.

Számadási ügyek.

Hódsgáh 1896., 1897. és 1898., Obrovac, Petrovac,
Matheovics, Nemes-Militics, Felső-Szt.-Iván és Rém köz-
ségek 1899. évi közpénztári számadásai. — Mohol 1896.,
1897. és 1898. évi népkönyvtári alap számadása. —
B-Keresztur 1897—98. évi községház építési alap szá-
madása. — Bezdan 1897., Hódsgáh 1897., 1898., 1899.,
Nemet-Palanka és B-Kula községek 1899. évi kórház és
szegényalap számadásai. — Tiszakalmánfalva 1898., Ba-
raeska, F.-Szt.-Iván, Glozán, Lality, Veprovac, Matheo-
vics és Tiszakalmánfalva községek 1899. évi közmunka
alap számadásai. — Hódsgáh község 1899. évi Rausch-
tele szegény iskolás gyermek segélyalap számadása. —
Nemet-Palanka 1899. évi járási mértékbeállításai alap
számadása. — Goszpodince, Csurogh, Gyurgyevó, Mo-
sorin, Titel és Szabalya községek 1899. évi képzés és
nevelési alap számadásai. — Nadaly község 1873—1898.
évi nyilvánosított képzés és nevelési alap számadásai. —
A fölmentvények kiadattak.

Ujdonságok.

Nagyheti szertartások. A nagyheti szert-
tartások a zombori római káth. plébánia templomban a
következő rendben tartatnak meg:

Szerdán delután 4 órákor gyász-zsoltosma Jeremiás
siralmaival s a „Miserere.”

Csütörtökön reggeli 9 órákor nagymise közaldozás
sal; delután mint szerdán.

Nagypénteken reggel 8 órákor német prédikáció,
mely után közvetlenül tartatik az előszentelt mise a
Passióval és kereszttámaszával; mire a Szentség a szent
Sírboz vitetik; ezután bunyevác szentbeszéd. Delután 3
órákor magyar szentbeszéd, melynek végeztével pro-
cesszió vezetetik a Kalváriához, honnét a templomba
visszatérve énekeltek a Jeremiás siralma és a „Mise-
rere.” Este 7 órákor a sz. Sírál ima és ének, mire a
Szentség körmenetileg a sekrestyébe vitetik.

Nagyszombaton reggel 6 órákor körmenetileg Szent-
ségkítétel, 8 órákor tisztelettel, a husvéti gyertya meg-
áldása dicsőenettel, aztán a profeciák, kereszttiszte-
lés és minden szentek litániája, mire a feltámaszást nagy-
mise következik. Az ünneplés feltámaszást körmenet
esti fél 7 órákor tartatik meg.

Husvétvasárnapján reggel a 7 órai csendes mise
után az étek megáldása; 8 órákor kismise és német
szentbeszéd; 9 órákor csendes mise, utána bunyevác
szentbeszéd; 10 órákor ünneplés nagymise; delután
3 órákor vespernye.

Husvéthétfőn a szokott órákban megtartott szent-
miséken kívül fél 10 órákor magyar egyházi szónoklat;
delután 3 órákor vespernye.

Főispáni ebéd. Báró Vojnits István főispán
szombaton ebédet adott, melyre hivatalosak voltak: dr.
Alföldy Gedeon, Bezeredy István, Berolimo Sándor, Baky
Elek, Buday Pál dr., Boberits Milan, Bichler Vilmos,
Császár Péter, Czálanger József, Deák Zsigmond, Dembitz
Vilmos dr., Ertl János id., Frank Mihály dr., Fratricse-
vits István dr., Jusits Lajos, Karácson Gyula, Koczkar
Zsigmond, Lániczor Antal, Latinovits Pál, Latinovits
Geza, Lederer Pál, Mezey Zsigmond, Mikosevits Kanut
dr., Michajlovits Kornél, Németh Bela, Piukovits József,
Rausch Ede, Szemző István, Szemző Karoly, Szendy
Lajos, Szalay Károly, Szűcs Lajos, Szabovlyevits Dusan,
Szutrelly Lipót ifj., Scultéty Ferenc, Scherer Rezső,
Trischler X. Ferenc, Tripolszky Gyula, Vojnits Maté,
Vojnits David, Vuits Sándor, Weismábr Mihály, Zákó
Milan, Zalar István dr.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Eremin Arzén
ó-becsei díjtalan adóhivatali gyakornokot díjas gyakor-
nokká nevezte ki.

Uj iparfelügyelő. A kereskedelmi miniszter
Akos Arnoldot a baja—szabadka—újvidéki kerületbe
iparfelügyelővé nevezte ki.

Egyházi hír. Weinfert Péter sztanisicsi káplán
betegsége miatt ideiglenesen szabadságotláván, helyébe
Deutsch Antal kolluthi káplán küldetett ki.

Negyvennyolcas honvédek összeírása.
A 48-as honvedegylet országos központi bizottságának
előnöke, Podmaniczky Frigyes báró, azzal a kéréssel
fordult a megyei összes alispánokhoz, hogy a vármegyé-
jük területén lakó összes 48-as honvédek neveit és lakó-
helyeit irassák össze. Felhívjuk az uton a városunkban
lakó agg honvédek, hogy annak idején, ha majd az
összeírást foganatosítják, jelentkezzenek.

Tanító-egyleti jubileum. Mint értesültünk,
megyénk egyik derék tanító-egylete, az „Újvidék-palankai
római káth. néptanító egylet” f. évi szeptember havában
ünneplő fönnállásának 25 éves jubileumát. Ez alkalom-
ból Újvidéken nagyobb szabású ünnepségek tartásával
kapcsolják össze ez ideig disztingáltukat az egylet köte-
lékébe tartozó tagok, mely ünnepségek fényének eme-
léséhez legfőképpen az is járuland, hogy a disztingált
mált. és fődó Mayer Béla püspök és egyházmegyei fő-
tanfelügyelő is megígérte magas megjelenését.

Tisztelgés. Scultéty Ferenc árvaszéki elnöké
történt megválasztása alkalmából a vármegyei árva-
szék tisztikara testületileg jelent meg az új elnökél. A
tisztikar nevében dr. Frank Mihály árvaszéki elnök-
helyettes üdvözölte a következő beszéddel:

Tekintetes elnök ur!

Mélyen tisztelt barátom!

Azon alkalmából, hogy Öméltósága a főispán ur
jóakaró támogatásával s a vármegye közönségének egy-
bangu lelkesedéssel hozott határozatával te ezen árvaszék
elnökévé választattal meg — engedd meg, hogy mi, a
kik tehozad legközelebb állunk — szívünk egész me-
legével üdvözöljünk!

Légy meggyőződve, hogy a mikor ezt tesszük, nem
formaszerű kötelességet akarunk teljesíteni, hanem igaz
érzelmeiktől vezéreltetve jelentünk meg előtted. Magas
állásodra történt megválasztásod őszinte örömmel tölti
el szívünket, megválasztásod büszkévé tesz bennünket:
mert ha te megválasztásodban a közszolgálat terén
kifejtett munkásságodnak megérdemelt gyümölcsét látod
s ha a vármegye közönsége a legnagyobb megnyug-
vással s eddig még alig tapasztalt lelkesedéssel bizta a
te kezéidre ezen nagy árvaszék vezetését; úgy a mi
örömrőlünk csak őszinte lehet, mert mi, kik fáradságot
nem ismerő, odaadó munkásságodnak legközvetlenebb
szemtanúi voltunk, mi tudjuk csak igazán átérteni és
átérzeni azt, hogy ma az igazi munka részeseit méltó
jutalmazásban és büszkében vagyunk arra, hogy tisztán a
saját érdeméből, a mi sorainkból oly férfiu emeltetett
az árvaszék élére, ki őszintén ezen intézmény újabb
fejlődésével, a multban mindig a miénk volt s a kiről
bizton merjük remélni, hogy a jövőben is a miénk lesz.

Az árvaszék az ő nagyfontosságú szocialpolitikai és
magas ethikai hivatásánál fogva, mely a természetes
okok miatt személyi és vagyoni viszonyairól gondos
kodni képtelen egyének gyamolításában és igen sokszor
az állampolgárok ugyszólván mindennapi életműködését
a legközvetlenebbül érintő tevékenységben nyilvánul,
természetesen a nagyközönség állandó érdeklődé-
sének és bírálatának képei tárgyát. Önzés nélkül merjük
mondani, hogy e kritika sokszor juttatta nékünk osz-
tályrésztül az elismerést, de igaztalanok volnánk önma-
gunk iránt, ha tagadnók, hogy bizony az elismerésnel
sokszor több jutott a gáncsol. Jöjjön bár e kritika akár
illetékes, akár illetéktelen helyről és legyen az alaptalan
vagy indokolt — a te vezetésed alatt batran tekintünk
a jövő elé: mert jól tudjuk, hogy nyíltszívűséged el fog
oszlalni minden téves megítélést és ha vannak az
intézménynek hibái, azok teljes megszüntetésére a te
becsületes munkában megedett vezető szellemed a leg-
biztosabb garancia.

Magas hivatás! — a melyek megvalósítására mi
ez ünnepeles alkalommal nem rideg kötelességérzettel,
hanem nemes személyed iránt mindenkor érzett tiszte-
lettel és szeretettel atlvá ajánljuk fel odaadó közre-
működésünket — kérve a Mindenhatót, áldjon meg té-
ged ezen árvaszék felvirágoztatására, hozzád tartozóid és
joharataid örömeire tartós egészséggel és zavartalan bold-
ogsággal... Isten éltesen!

Az üdvözölő beszédre az elnök a következő beszéddel
válaszolt:

Tisztelt uraim és kedves barátaim!

Nagyon szépen köszönöm szives megjelenésüket
és azon szavakat, a melyekkel szöszöljök, az én kedves
barátom és immár elnökársam, üdvözölni szives volt.
Főispán ur öméltóságának és a vármegyei törvényható-
sági bizottságának ma megnyilatkozott egybangu bizalma
nagy kitüntetés nemcsak réám, de az egész árvaszékre
nézve, mert első ízben történt meg, hogy az árvaszék
élére annak kebeléből állítottak elnököt. Ezen nagy ki-
tüntetés kell, hogy meg is becsüljük és fokozott kitartó
munkássággal igyekezzünk beigazolni azt, miszerint nem
szükségképeni előfeltétele az árvaszék helyes működé-
sének, hogy az élére idegenből állítsanak elnököt, ha-
nem minden tekintetben csak előnyös, ha az elnöki
széket olyan tölti be, a ki nemcsak az árvaszéknel el-
intezésre kerülő ügyek természetét, hanem az árvaszéki
tisztikart és annak képességeit is ismerve, ez utóbbiakat
a lehető leghelyesebben érvényre juttatni képes. Hiva-
talan állásomban követendő elveimet ezuttal nem szá-
ndékozom az urakkal megismertetni egyrészt azért, mert
erről lesz alkalmam a legközelebbi napokban az urak-
kal működési körömről beszélgethetni, másrészt pedig
azért, mert azt óhajtok, hogy a mai nap ne a hivatalos-
kodás, hanem kizárólag az öröm napja legyen. Annyit
azonban általánoságban kerek az uraktól, hogy engem
nővelek mindig bizalommal hozzám, meg fognak róla
győződni, hogy minden jogos és méltányos kérelmet
teljesíteni, vagy ha annak teljesítése nem tölem függ,
ugy az illető helyen partólólag előterjeszteni fogom.

A midőn jókívánataikat meg egyszerű megköszön-
ném, kivánon vizsont, hogy az Ur Isten önököt sokáig
éltesse!

Athelyezés. A pénzügyminiszter Frankovszky
Gyula bajai pénzügyi biztost Gyöngyösré helyezte át.

A zombori szerb nőegylet vigalmi bizott-
sága március 31-én delután 3 órákor tlelt tartott, melyre
meg volt hívva a szerb fiatalok is, a hangversenyen kö-
vetendő eljárás megbeszélése céljából. Egyben a meg-
hívók címzése is el lett rendelve és az a napokban fog
a meghívottaknak postán megküldetni. A ki esetleg
meghívót nem kapott és arra igényt tart, felkeri a nő-
egylet, miszerint ebbeli kérelmével forduljon Vukicsévics
Katinka vagy Jankovics Dusanné urnőkhöz, de külön-
ben is a meghívók sokasága folytan, ha netán valaki
mégis nem kapna, a szerb nőegylet kijelenti, hogy az
illetékes meghívó nélkül is szivesen látja vendégül. Je-
gyek előre valthatak Karakasevits M. és Jovanovits M.
papirkereskedéseiben és a vigalmi bizottság tagjainál.
A hangverseny pont 8 órákor kezdődik.

Történelmi társulati évkönyv. A Bács-
Bodrogh vármegyei történelmi társulat évkönyvének I.
füzete Trencsény Károly társulati titkár szerkesztésében
fűzete tartalma a következő: 1. Elnöki meg-
jelent. A fűzet tartalma a következő: 1. Elnöki meg-
nyitó beszéd. 2. Varmegyének régi birtokosai. Irta: dr.
D. Gy. 3. A sziga-szigeti ásatásokról. Irta: Gubitz Kál-
D. Gy. 4. Jelentés az Apatin, Szonta és Erdőd határában,
márc. 4. Jelentés az Apatin, Szonta és Erdőd határában,
valamint a vármegyénekkel határos Baranya megyében
talált néhány óskori tárgyról, ugyszintén az Apatin mel-
lett és Weindl Mór nagybirtokos jószágán feltárt óskori
sírokról. Közli: Weigang János. 5. Bácskai babonák.
Gyjűjtötte: Holzmann Ignác. 6. Társulati ügyek.

Az iparoskör háziestélye. Rendkívül sike-
rült mulatságról kell beszámolnunk, melyet a mindinkább
népszerűbbé váló iparoskör rendezett mult hó 30-án saját
helyiségében és tisztán bazias, hogy úgy mondjuk, ca-
ládiás jelleggel. Ezen derék egyestlet, amely azóta, hogy
Zsulyevits Ernő felső kereskedelmi iskolánk fardhatatlan
igazgatója és közéletünk egyik legérdemesebb har-
cosa áll az élén, új erővel és fokozottabb mértékben
teljesíti ugy hazafias mint társadalmi hivatását. Ezen
derék kör nem mulaszt el egy alkalmat sem, hogy
nagyjainkról vagy multunk nagy eseményeiről hazafias
kegyelettel megemlékezzék és nem hanyagol el egy
eszközt sem, amely tagjainak művelődésére és nemes
szórakoztatására szolgál. Igy bonosultak meg benne a
tanulságos és felette kellemes háziestélyek, melyek a
tagokat nagy számban vonzzák a körbe. A legutóbbi,
alig két-három nap előtt jelzett ily estélyen közreműköd-
tek a kör dalárdája, amely dicseretes összhanggal adta
elő a legszebb magyar nótákat, Trencsény Károly felső
kereskedelmi iskolai tanár, aki a magyar hazafias köz-
érzésről beszélt a nála megszokott érdekesítő modorral
és Gruda Pál, aki humoros és jóízű apróságaival kel-
lemesen fűszerezte a mulatságot. Meg kell még említe-
nünk Varga Kálmánt, aki kellemes baritonjával magyar
nótákat énekelte igen szépen, hogy a közönség meg is
ujrázta. Természetes dolog, hogy ahol a fiatalok ily
szép számmal volt jelen, a tánc sem maradhatott el és
a derék ifjuság ugyancsak megmutatta, hogy tud mu-
latni és hogy hijjan van minden modern blazirtságnak.
Az est fényét nagyon emelte nagyérdemű és népszerű
képviselőnk, Széchenyi József megjelenése, ki mint a
kör tagja, minden mulatságára el szokott jönni s aki most
is meggyőződhetett arról, hogy városunk közéleti-
tálynak színe-java ritka szeretettel és nagybecsűléssel
veszi őt körül.

A zombori filharmonikusok társulata

március hó 30-án este 8 órákor fényesen sikertült hang-
versenyt rendezett a városbáza nagytermében. A terem
zsufoflóság megtelt előkelő közönséggel, mely nagy él-
vezettel hallgatta a pompás muzikát. A társulat, élén
Paul Kálmánnal, büszke lehet arra a nagy hódításra, a
mire a zerekedvelés városunkban tett. A műsor a követ-
kező volt: 1. Tollinger-Róbert: Szerb szerenád (Zacsinka)
op. 14. zongola, harmonium és hegedűre: Hammerstádt
Vendel János, Thür Aladár és Ribiczey Kálmán. 2. Ma-
gyar dallamok, vonós négyesre klasszikus formában
alkalmazta Erdélyi Náci: Paul Mariska, Ribiczey Kál-
mán, Csavojác János és Paul Kálmán. 3. a) Titi A.
Emil: Szerenád; b) Schubert Ferenc: Momens musikals.
Vonós zenekar, fuvola, oboe, klarinetok, vadászktürt,
fagott és ütő hangszerekre: Csavojác János, Linczinger
Gyula, Ribiczey Kálmán, Készmáry Béla, dr. Orkonyi
Ede, Heisinger Antal, Paul Kálmán, Csavojác Ferenc,
Henneberg Geza, dr. Lalossevits Janos, Perviz Sándor,
Winter Antal, Szűcs Gabor, Vuits Péter, Molnár Gyula,
Kuappig Antal, Sey Sándor és Molnár Albert. 4. Eilen-
berg Rich.: Jozefin Gavotte op. 169. Előadta a gyermek-
zenekar. — Nagy érdeklődéssel tekintett a közönség a
2-ik szám elé, a melynél Paul Mariska k. a. hegedű-
játéka vitte a főszerepet. A szép hegedűvirtuoz tiszta,
szabatos és érzelmeteljes előadásával szivhez szólan
interpretálta a bus magyar dalokat. Kár, hogy egy
gyermek birtelen rosszullete megzavarta az előadást s
e számot az előadók nem is fejezheték be. Pompás volt
a gyermekzenekar is (4. szám) s előadásuk egy jól be-
tanult katonabanda hatását idézte elő. Vinter karnagy
rövid idő alatt bámulatos eredményt produkált a kis
fiúkkal.

Gőzfürdő. A husvéti ünnepekre való tekintettel
a gőzfürdő vasnap helyett szombaton lesz nyitva.

Tejszövetkezet Csuroghon. Hétfőn — mint
csuroghi levelezőnk írja — az ottani községbáza tanács-
termében Galambos Sándor ó-becsei földbirtokos előadást
tartott a tejszövetkezet céljáról és annak hasznáról mint-
egy 4—500 gazda előtt. Az előadásnak hatása alatt
azonnal meg is alakult a tejszövetkezet és mindjárt ott
mintegy 50 tehén lett előjegyezve. Azóta nő a szám és
már meghaladja a hatvanat. Az igazgatóság elnöke lett:
Sárközi Sándor kántor-tanító, alelnök: Kálanits Nikola;
tagjai: Toth György, Léderer Sándor, Soti Imre, Róth
Jakab, Smiljansky György, Tapitza Tima, Kabanicsár
Gyóka és Berecz Imre.

A Bács-Bodrogh vármegyei történelmi

társulat muzeuma érdekes népies gyűjteménnyel
szaporodott a napokban. A muzeum óra a megye terit-
letéről husvéti piros tojásokat gyűjtött össze, megörzendő
az elenyészéstől a népies díszleti műtvmokot. Töle
kaptuk a következő kimutatást: A Bács Bodrogh vár-
megyei történelmi társulat muzeumának himes — írott —
tojás gyűjteménye számára f. évben adományoztak:
zombori h. p. t. adott Lajos József IV. g. o. t. 11 drbot.
B-Monostorszeghieket: Andrásevits Mária 2 drbot. Zom-
bori h. p. t. Szűcs Dezső IV. g. o. t. 1 drb. U. o. Gold-
mann O. III. g. o. t. 2 drb. Szántovai h. p. t. Neszmí-
rák Károly VII. g. o. t. 4 drb. Kolluthi p. t. Krutzler J.
IV. g. o. t. 2 drb. Béregről Scheib Károly VII. g. o.
tan. 1 drb. Bezdanból Nagy Jenő IV. g. o. tan. 4 drb.
Csonopláról Zahorai József IV. g. o. tan. 3 drb. U. o.
Raits Tamás III. g. o. t. 1 drb. Bácsból Vukovits István
III. g. o. tan. 4 drb. Bajmokról Hajnal Ferenc III. g. o. t. 1
drb. Szabadkáról Berinák Ferenc III. g. o. t. 1
drb. Bács Almásról Freisberger Gyula IV. g. o. t. 1
drb. — Fogadják mindnyájan a társulat szives közö-
netét. Roediger L., muzeumőr.

Búr gyermekek. Zentán a mult héten azt a
hírt terjesztették, hogy Zentára hoznak néhány árván
maradt búr gyermeket és azok neveltetéséről Zenta város
gondoskodik. A tréfának, ugy látszik, sokan felültek,
mert a — mint a zentai lapokban olvassuk — a mult
héten egy egész sereg szegény ember jelentkezett a vá-
rosbázán, kik olcsón lettek volna hajlandók a búr árva-
kat fölnevelni. A városi hatóság kénytelen volt kibírdetni,
hogy az egész valami tréfas ember agyszüleménye. Igy
aztan most már nem keresnek a zentai városbázán búr
árvaakat.

Tiszába fult. Moholról írja tudósítók: Tegnap-
előtt Kakas Katalin moholi leány egy legény társaságá-
ba sétacsalnakázásra indult — fölfele a Tiszán. Egy
darabig csak ábrándoztak, enyelegtek a csónakban, míg
végre az irigy Tisza megsokalta boldogságukat és ki-
fordította őket a csónakból. A legény, aki uszni tudott
megmenekült, a leány azonban belefullt a Tiszába. Har-
madnapra kifogták és hozzátartozói Moholra vitték —
eltemetni.

Országos vásár Hódsághon. Hódságh köz-
ség előjárósága tudatja, hogy ez idei tavaszi vásár nem
7. és 8-án, hanem április hó 8. és 9-ik napján fog meg-
tartatni.

Egy híres kasszatorvaj. Az öreg Csonka
Bálint, ki a Geiger-féle negyedmillió lopás miatt 15
évet töltött a váci fegyházban, kiszabadulása után egy
ideig fiánál, egy tisztességes szabadkai iparosnál tartóz-
kodott. A fiu megbocsátott apjának, de az apa megtérése
nem tartott soká: újból a lopás megszokott útjára tért
s betörő bandát szervezvén, Kalocsa vidékét fosztogatta
s a kalocsai vásáron Sebiffer Márton kereskedőt 3500
frjtól fosztottak meg, majd meg Kecelen fosztottak ki
egy kereskedőt. A banda ezután Kis Kőrös felé vette
útját s a napokban Abonyi Ignác ügyvéd lakására állit-
ván be, a bekormozott arcu betörők mintegy 3000 frtot
vittek el az ügyvédől, ki szó nélkül átadta pénzét, hogy
az esetleges bántalmazástól meneküljön. A nyomban
értesített csendőrség az éjeli vonatindulás előtt a banda
egyik tagját, Csonka Bálintot elfogta az állomás körül,
ki veszélyes helyzetében revolvert rántott és a csend-
őrökre lőtt, de nem talált; midőn pedig szekeréjét
akarta kibuzni a szűr alól, egyik csendőr hátulról el-
kapta a betörőt. Csonkanál megmozdításakor 800 koronát
találtak, azonfelül Sebiffer kalocsai kereskedő megismerte
henne azt a tettest, ki őt baltával fejbe ütötte és fiók-
jából elvitte a 3500 frtot. Az öreg betörő hiába hívát-
kozott arra, hogy a kiskőrösi rablás napján fiánál, Sza-
badkán tartózkodott; fia erről mit sem tud, de ezenfelül
több más gyannok is forog fen Csonka bűnössége mellett,
ki most súlyos betegen fekszik a kiskőrösi járásbíróság
börtönében.

Kiirtott család. A bács-szenttamási határban
rémes gyilkosság történt vasárnap virradóra. Kosoczky
József szolgaleány jelentést tett ugyanis a csendőrség-
nek, hogy gazdáját, Szakács Ferencet és annak családját
az előző éjjel ismeretlen tettesek kirabolták. Meggyil-
koltak. A csendőrök azonnal megjelentek a helyszínén
s a mikor a szállásra értek, Szakácsot, feleségét és két
gyermekét nagy vértocásban, a szoba közepén halva
találták. Mindkettejüknek feje volt összezúzva, a két
gyermeknek pedig a nyaka átmettsze. A család által
használt két szoba, valamint a kamra teljesen fel volt
fogatva. A kihallgatott szolgál a gyilkosságra nézve
semminemű felvilágosítást nem tud adni, mert, miut
előadta, ő az istállóban aludt, a mi kissé távol esik a
laképültől. A sáros udvarban talált lábnyomokból a
csendőrök megállapították, hogy a rablott holmikat kos-
csin szállítottak el s az egyik ló jobb lábán patkó nem
volt. Ezek a nyomok után indult el a csendőrség s fél-
napi kutatás után sikerült az elrabolt tárgyakat Bózsity
Jován szállásán megtalálni. Bózsity, miután látta, hogy
nem tagadhatja tovább, bevallotta, hogy a gyilkosságot
Kosoczky Ferenc, a megölt Szakács szolgálójának a
testvére, továbbá Kosoczky József, a szolgál, Mityin
Pajó és Gyuresik András követték el, őt pedig csak
koocsinak fogadták föl, a ki a rablott tárgyakat elszál-
litotta. A letartóztatott gyilkosok a gyilkosság részle-
teire nézve előadták, hogy éjnek idején behatoltak
Szakácsék lakásába, mert azt hitték, hogy Szakácsnál
sok pénz van, minthogy a múlt héten adott el 10 darab
ökröt. Ezt a pénzt követelték, a mit azonban Szakács
nem akart előadni. Minthogy pedig Szakács felesége
a két Kosoczkit fölismerete, nehegy árulójuk legyen,
valamennyit megölték. A gyilkosokat a csendőrség be-
kísérte az újvidéki törvényszékhez.

Komoly irány, könnyed szellem, határozott
nemzeti törekvés jellemzi a „Magyarország“ politikai
napilapot. Nem hajlong ide-oda, nem úzérkedik politikai
meggyőződésel, egyenes és nyílt, mint a magyar ember
lelke, azért fert auyira közel a magyar nemzet szívé-
hez. A Magyarország a magyar hírlapirodalomban pá-
ratlan előhaladást tett. A művelt magyar társadalom
befogadta, megkedvelte és nagyra nevelte, úgy hogy ma
nar a Magyarország a legelterjedtebb és legolvasottabb
lapja a magyar közönségnek. A Magyarország valóság-
gall irányt szab es egyesíti maga köré a művelt magyar
társadalmat. Bartha Miklós az ő páratlanul ragyogó tol-
lával megragadja az elméket, úgy hogy politikai és
társadalmi különbség nélkül mindenki megajlik az ő
tollának szépsége és varázsereje előtt. A Magyarország
minden sorában komoly és emelkedett, nem hódol a
modern lehaságotnak, de eleven, gyors és szórakoztató.
Azért kedvelt lapja a magyar családoknak. A Magyar-
ország főszerkesztője Holló Lajos országgy. képviselő,
felelős szerkesztője Lovász Marton, a közgazdasági rész
szerkesztője Lázár Pál műegyetemi tanár, kivülök köz-
életünk és iroink kitűnőségének egész sorozata tartozik
a Magyarország kötelekéhez. Így dr. Baross Janos, Móra
Istvan, ifj. Lónyay Sandorné, Gömbösné Galamb Margit,
Vértessy Arnold es a régi es új iroí nemzedék sok más
jeles tagja. A Magyarország előállítási módja a modern
technikai haladásnak igazi példaképe. Beesével, Berlinnel
és az ország nagyobb városaival direkt telefon össze-
kötetéseket tart fenn, híreit es tudósításait a leggyor-
sabbán es a legalaposabb forrásokból meríti. Ez teszi
lehetővé, hogy a Magyarország a többi lapokat egy
felnapplal megelőzi. A Magyarország reggel már az or-
szág legtavolabbi részeiben is ott van. Hozza a kimerítő
országgyűlést, a bel es külföldi tőzseide tudósításokat,
kitűnő regényeket, tarcákat stb. stb. A Magyarország
előfizetési ára egy evre 14 frt, negyedévre 3 frt 50 kr,
egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetési pénzek postautal-
ványon a Magyarország kiadóhivatalába Budapest, kül-
dendők. 10—6

Általánosan elismerik úgy nálunk, mint
külföldön, hogy a Mauthner-féle gazdasági es kerti mag-
vak gyakran háromszor akkora termést adnak, mint sok
másféle magvak. Különösen impregnált csillagjegyű répa-
magjai ritkítják parjukat es össze nem tévesztendők más
utanzott hasonló vedjegyű, de nem impregnált répama-
gokkal. A Mauthner-féle magok tehat feltűnőmulhatatlanok
es gazdánk csak helyesen cselekszenek, ha magzükség-
lettüket mindig Mauthner-féle magokkal fedezik. 10—6

Felolós szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- es váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos es kiadó:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

A korzón levő **Reitter-féle házban**
írodának alkalmas 2 udvari szobá-
ból álló helyiség május 1-től buto-
rozva vagy anélkül kiadó.
Bővebbet a házban. 2—2

Eladó bikák.

4 drb magyarfaju 2 éves te-
nyészbika, tenyészigazolvánnyal el-
látva, azonnal eladó.
Bővebb értesítést ad ifj. **Potz**
József Szlanisicson. 2—2

591. szám.
kig. 1901.

Hirdetmény.

Bajmok község elüljárósága részéről közhírré
tétetik, hogy a község tulajdonát képező 2 drb
kiselejtezett tenyészbika **1901. évi április**
hó 4-ik napján d. u. 3 órakor Bajmok
községházánál tartandó nyilvános szóbeli árverés
útján a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett
eladatni fog.

Bajmok, 1901. évi március hó 29-én.
Lichtnekert, **Schön Tamás,**
jegyző. bíró.

Hirdetmény.

Egy 1000 métermázsza horderejű,
jókárban levő uszályhajó eladó. —
Bővebb értesítés **Ernst és Róth ujvi-**
deki fakereskedőknél nyerhető. 3—2

Hirdetmény.

Alulirotnál 3 darab 2 éves jól
kifejlett magyarfaju bika eladó,
melyek közül kettő tenyészigazol-
vánnyal van ellátva.
Rigycián, 1901. március 26.
Preininger János. 2—2

15/1901. biz. szám.

Hirdetmény.

Ó Szivac község s az ehhez tartozó Kis Sztapár
puszta telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt
bizottság közhírré teszi, hogy az 1876. XXIX., 1889.
XXXVIII. és az 1894. XVI. törvényekben előírt
helyszini eljárás vegett es pedig egyelőre csupán az
azonosító **1901. évi április hó 25-ik napján**
az azonosítás befejezte után pedig a bizottság a köz-
ségben megjelenend.

Ennélfogva felszólítatnak:
1. mindazok, akik a telekjegyzőkönyvben elő-
forduló bejegyzésre nézve okadatolt előterjesztést
kivánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött há-
tárnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg es
előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;
2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdon-
jogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi beke-
belezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatóság-
hoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközöl-
jék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okir-
atok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik
előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg,
ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik
nincsenek, az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15—18.
és az 1889. XXXVIII. t. c. 5., 6., 7. és 9. §-ai ér-
telmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak
es azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt iga-
zolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó telek-
könyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság
előtt szóval elismerje es a tulajdonjog bekebelezésére
eugedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat es uton
nem érvényesíthetik es a bélyeg- es illetékelengedés
kedvezményétől is eslesnek;
3. azok, akiknek javára tényleg már megszűnt
követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb
jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az
ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai,
hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve
hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött
bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bé-
lyegmentesség kedvezményétől eslesnek.

Zombor, 1901. évi március hó 25-én.

A betétszerkesztő bizottság:

Schwarz Mózés, **Radány Péter,**
betétszerkesztő írnök. 3—1 kir. tszéki bíró.
Zombor, Bittermann Nándor es fia könyv- es könyvnyomtatás-
műhelyében.

Házeladás.

Zomborban, Belváros, a Zrinyi-
utcában levő 172. sz. a. ház, melyben
40 év óta a legjobb hírnévnek örvendő

sörcsarnok

van (ezelőtt **Szabadka-féle**)
szabadkézből, kedvező feltételek mellett eladó.
Bővebb értesítést ad a „Bácska“
kiadója: **Bittermann Nándor.**

2485 sz.
tkvi 1901.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Herceg Marianna férj.
Gärtner Ferencné es társai végrehajthatóknak Herceg
Jakab gyulafalvai lakos végrehajtható szemvédő elleni
6089 kor. 48 fl. tőkekövetelés es járuléki iránti végre-
hajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén
levő s Kis Sztapár pusztában fekvő, a kis sztapári
puszta 448. számú tjkvében Herceg Jakab es neje szül.
Köszegi Regina tulajdonául bejegyzett s A. II. 1—2.
sorsz. a. foglalt 4/945. és 4/1434. hr. számú 8 hold
44 □ öles jószágtestből Herceg Jakabot felerészben
megillető jutalékra 1601 koronában es az ottani 460.
számú tjkvében ugyanazok tulajdonául bejegyzett s
A. II. alatt foglalt 4/954. és 4/1425. hr. számú 7 hold
1592 □ öles jószágtestből Herceg Jakabot felerészben
megillető jutalékra 1590 koronában ezennel megállá-
pitott kikiáltási árban az árverést elrendelte es hogy
a fentebb megjelölt ingatlanok az **1901-ik évi június**
hó 27-ik napján délelőtt 11 órakor Gyulafalva község-
házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállá-
pitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok
becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik
évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyam-
mal számított es az 1881. november hó 1-én 3333.
szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött ke-
zéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1901. évi március hó 8.án.
A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.

339. szám.
kig. 1901.

Pályázati hirdetmény.

Rác-Militics községben lemondás folytán üresedésbe
jött gyalogrendőri állásra ezennel pályázat nyitattik;
felhivatnak folyamodók, hogy ezen utólagosan havi
egyenlő részletekben kifizetendő évi 600 korona fizet-
tessel javadalmazott állás elnyerése iránti kérvényeiket
folyó évi április hó 12-ig alulirt előjáróságnál
annal is inkább nyújtsák be, mert a később beérkező
kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Folyamodó köteles kimutatni:

1. hogy magyar honpolgár;
2. védkötelezettségének eleget tett, de 60. évét
be nem töltötte;
3. a magyar nyelvet szó es írásban tökéletesen érti;
4. kifogástalan előéletű.

Előnyben részesülnek a kiszolgált csendőrök es
altisztek.

Rác-Militicsen, 1901. évi március hó 27-én.

Bene István, **Pohl József,**
jegyző. 2—1 bíró.

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóságától.

9030. szám.

I—1901.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kincstári ügyészégi irodatiszti lakásnak
(adóhivatali épület jobb szárnya) atalakítását a nagym.
m. kir. pénzügyminiszterium mult évi október hó 14-én
kelt 68503. sz. alatt, 3315 kor. 57 fillér költséggel en-
gedélyezvén: eme munkálatnak keresztülvezetése céljá-
ból **folyó évi április hó 17-én d. e. 10 órára**
a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségébe (I. emelet,
I. ügyosztály) ezennel **verseny tárgyalás** hirdettedik.

Felhivatnak vállalkozni szándékozők, hogy 1 ko-
rona bélyeggel ellátott **zart írásbeli ajánlataikat**,
melyben az árleengedés mennyisége százelekben es
összegben is kifejezendő s felemlítendő, hogy az illető
vállalkozó a vállalati feltételeket ismeri, magát azoknak
aláveti, 332 korona készpénzben vagy óvadékképes
értékpapirokban leteendő s az erről szóló kir. adóhivatali
letéti nyugta csatolása mellett, e kir. pénzügyigazgató-
ságnál április hó 17-én d. e. 9 óráig adják be.

Később érkezett, vagy utóajánlatok figyelembe
vétetni nem fognak.

A munkálatnak július hó 10-re készen lennie s
mérnöki felülvizsgálatra bocsájtatnia kell.

Az általános es részletes feltételek a pénzügyigaz-
gatósági irodavezető hivatalos helyiségében a hivatalos
órák alatt megtekinthetők.

Zombor, 1901. évi március hó 26.án.

TERNOVSZKY,
p. u. igazgató h.

EL
Egész
Fél
Negye
A lap
küldés
nek,
n

Egyes sz

közbeeső
penteke

Frans

Kinel
gedetlensé
ki nem züg
Bizony esa
hogy az is
féle sorsok
fénynyel
sorsukon,
esen cselek

De a
korban se
niban. —
hóiban, p
emésztdie
Próbá
zugolódást
elvezetni
nézve a t
a bibliabl.

Egy e
mondá atyj
az örökség
örökséget.
messze elu
minden va
eltékozolt
tományban
disznokat
gyomrát,
pedig mag
mely sok
dig éhen
és ezt mo
ellen es te
hogy fiad
mint a te

Felle
pedig táv
szánta ő
esókolgat
elő az én
és adjatok
öljetek le
mert az é
és megal

Az ő
az éneklő
közül első
ez? A sz
meg, ez
fiu es ne
hozzá es
fogadatas
tekintve,
lakomaba
ki apja e
gálok ne
rontottan
fiát is, h
Minekuta
mindenél
tulkot.

Az a
én velem
Az i
elégedet
fogjuk m
vétkes is

Mind
más az e